

15.11.2016

Møyfrid og Kristian Moskvil
Mail: mkmoskvil@gmail.com

November nytt

Denne gangen skriver vi litt om hekling, litt om fotball og ei lita liste om litt av hvert. Har du lyst til å lese om hvordan det gikk med den store fotball-finalen og hva Møyfrid er forholdsvis dårlig til er det bare å fortsette..

BRUKE SINE SVAKE SIDER

Jeg (Møyfrid) har vel aldri vært en kløpper på håndarbeid. Tålmodigheten strekker liksom ikke til, nøyaktigheten er liksom ikke nøyaktig nok, ting tar for lang tid, så blir det fort langtekkelig slurv utav det meste. MEN tenk at det man ikke er så veldig flink til kan bli til glede for andre..

Vi har ei flott nabodame som har en liten butikk like ved oss. Det er ikke så mange varer i butikken, men hun selger litt brød, litt te og litt godterier. Og så

bor familien på 5 i rommet som altså er butikk, soverom, kjøkken og oppholdsrom og alt på en gang. Rommet de leier måler vel ca 15 kvadratmeter. Det går mer eller mindre rundt økonomisk for familien ved hjelp av den lille omsetningen i butikken og mannen som frakter brød fra en baker og til ulike småbutikker i nærområdet. Det blir lange dager for ei butikkdame med lav omsetning som har åpningstid fra kl 7 – 23 mandag til søndag.

Kari er i motsetning til meg en skikkelig racer på håndarbeid – og en dag vi var innom butikken avtalte vi at Kari skulle lære meg og denne nabodama å hekle. Jeg tenkte jeg hadde en liten fordel som tross alt hadde tatt i ei heklenål i et tappert forsøk på å lage meg alpelue og sjal en gang da jeg var 15. Men jeg er fortsatt på min første gryteklutlapp, hun har heklet.. jeg vet jammen ikke hvor mange lapper, runde, firkantet, store og små. Hun stråler av stolthet og glede, og jeg får stadig gjennomgå en godhjerta erting. Det har blitt en veldig god relasjon – og vi sitter der utfor butikken, midt i et kryss hvor alle nabolagets små og store stadig går forbi, stopper og hilser.

LITT AV KVART I LISTEFORM

- **BRØNNEN I GRØNNSAKSHAGEN** i landsbyen er snart i gang. Vi venter bare på at det skal bli skikkelig tørt. Det er hardt fjell og hardt arbeid, men nå er snart 1 brønngraver og 2 brønngraverassistenter i gang med hammer og meisel.

«Og når denne brønnen bare blir ferdig så kommer den til å vare for evig og alltid» (fordelen med å lage brønn i hardthardthardt fjell). Vi håper at en grønnsakshage vil gi bedre ernæring for barn som denne lille tre dager gamle jenta når hun vokser opp.

- Vi har vært på **MØTE MED DEN LUTHERSKE KIRKA I SENEGAL**. De har ikke noe arbeid i denne delen av landet, så det var langt å kjøre (2 dagers reis hver vei for småbarnsfamilier!) for et 2 timers møte. MEN det var et bra og viktig møte. MPN (med oss og Therese Glendrange), MFLM (den kamurensiske kirka med sin leder for misjonærene i Mali; Pierre) og ELS (den lutherske kirka i Senegal med sin president) var til stede på møtet. Det virker som det kan bli et veldig godt samarbeid hvor teamet her i byen blir 2 norske familier og en familie fra Kamerun. I tillegg kommer en antagelig til å ha en samarbeidskomite hvor alle de tre organisasjonene er representert. På lang sikt kan det være aktuelt å knytte et fellesskap her i byen opp mot den nasjonale kirka, men her er det ikke gjort noen bestemmelser enda, og det er det heller ikke nødvendig (eller ønskelig) å gjøre på dette tidspunktet. Samarbeidskomiteen har først og fremst som hensikt å sikre informasjonsflyt, fellesskap og gode relasjoner. Vi tror dette kan bli en veldig god måte å sikre både fellesskap og gode relasjoner, men også frihet til en fremtidig menighet for å ta egne valg og bestemmelser.
- Høna har fått **6 KYLLINGER** som stort sett gjemmer seg under vingene til mora. Fortsatt er det 3 egg som enda ikke har klekket. Vi håper på bedre hell med dette kullet enn fjorårets...
- **INNHOSTINGEN** er i gang, og vi har flere ganger fått være med på jordene og dratt opp peanøtter eller lignende. På tunet vårt i landsbyen ligger blader, nøtter, korn og belggrovnnsaker til tørk i sola, for videre å kunne lagres og sikre at de har mat det kommende året (se bildet).

JØSSANGS HJØRNE

TO MÅNEDER går jammen fort! Nå er vi plutselig langt over halvveis i oppholdet vårt og det er ganske utrolig hvor mange gode relasjoner en kan få på så kort tid – uten å snakke samme språk! Vi har prøvd å lære bittelitt fransk via en språk-«app» på telefonen på forhånd, og merker faktisk at det hjelper til å kjenne igjen noen ord, og derfra er det fascinerende hvordan en kan oppnå forståelse når en sitter sammen enten med hekleriet eller tekannen.

Andres har en fotballdrakt fra Misjonsalliansen hvor slagordet på brystet er «**FOTBALL KRYSSER GRENSE**», og det har virkelig vist seg å være sant! På grunn av en betent tå hos Kristian har det blitt ganske mange treninger alene på Andres, og en får litt Keiserens nye klær-følelse når en beveger seg ut uten å dilte bak en som er trygg på både språk og kultur. Noen på laget har nok humret litt også til tider mens andre har vært veldig snille og forklart hvordan den og den busken er

dødlinjer, og at de store trærne ikke er utenfor men derimot et naturlig hinder midt på fotballbanen. Det tok litt tid å skjønne at ikke alle var på samme lag men etter hvert har en forstått at det er ett lite grønnskjær i gulfargen på ca halvparten av overtrekksdraktene en bruker på trening.

Siste måneden har det vært **FOTBALLFEBER** i bydelen. Vi skreiv at det var 10 lag i byen men det er visst 27 (!) og det spilles diverse turneringer i løpet av «sesongen». Den største turneringen, «Le championat» har vårt lag karret seg helt til finalen i, og Andres og Kristian som ikke har kamplisens (Ja - en må faktisk ha kamplisens med bilde osv for å få lov til å entre banen!) har blitt mer og mer satt på benken på treninger og treningskamper etter hvert som finalen nærmet seg og laget skulle drilles. På søndag gikk finalen av stabelen, og en tidligere minister i Senegal hadde varslet sin ankomst. Ikke bare det – han hadde betalt inngang for hele byen slik at alle som ville kunne komme inn gratis! Dermed var det duket for fest, med flere tusen på og rundt tribunen, rundt hele banen og oppå hele den store muren som omkranser stadion. Med en bane som en nypløyd potetåker og overivrige spillere blir det fort mye klareringer, harde taklinger og noen voldsomme løpsdueller – og ganske vanskelig å score mål. Frustrasjonen var derfor stor da ballen

spratt opp i hånda i 16-meteren «vår» og motstanderen fikk prikket inn 1-0 fra straffemerket. Men 5-6 minutter på overtid klarte «vi» å utligne etter klabb og babb på et hjørnespark, og det bar rett til straffesparkkonkurranse. En etter en havnet ballen i nettet men til slutt ble presset for stort for «oss» og en noe pjuškete straffe ble enkelt plukket opp av målvakten. Dermed ble det finaletap for andre året på rad og i stedet for en storstilt fest hele kvelden, ble det hver mann til sitt tun og det store samtaleemnet dagen derpå (det er mye som er internasjonalt – blant annet hvor utrolig mye peiling alle som har sett kampen har, og hvor lett det er å peke på feil...!)

Det som blir spennende i ukene som kommer, er om sittende president, trener, assistenttrener eller de 3-4 andre medhjelperne hvis oppgaver forblir uvisst, alle tar fatt på en ny sesong eller om det blir utskiftninger i håp om endelig å løfte pokalen i været neste november.

Tilbake til Jøssang; Vi reiser hjem om en måned – men blir ikke lenge. Vi har bestemt oss for å komme ned igjen etter jul slik at vi kan få vært sammen med Moskvilsene noen måneder på våren også. Så det betyr at Jøssangs hjørne ikke er helt slutt enda. Til dess; a la prochaine!

LITT TAKK TILSLUTT

Husk at vi er avhengige av bønn! Hver dag er det masse bønnesvar, og noen av dem får vi se tydelig! Tusen takk for bønnene deres!

Og takk til alle som støtter dette arbeidet økonomisk! Det kan være vanskelig å skjønne viktigheten av denne første fasen av et nytt arbeid – fordi resultatene en har å vise til er få. Skjønner godt dersom noen tenker: «Hva er det egentlig vi er med og støtter??» MEN denne fasen er utrolig viktig! Nå legges grunnlaget for arbeidet videre - at en bruker tid på dette kan ikke undervurderes – håper dere også ser nytten av denne første delen av veien videre 😊

Be for oss, og særlig for barna! Be for malinkéene; for naboer og venner! Be om ledelse i arbeidet og i møte med hver ny dag vi er her!

Tusen takk!

Masse hilsener fra

Møyfrid og Kristian Moskvil
Mail: mkmoskvil@gmail.com
Instagram: moskvils
Normisjon.no

